

SK

SK

SK

EURÓPSKA KOMISIA

Brusel, 18.11.2010
KOM(2010) 668 v konečnom znení

OZNÁMENIE KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

Stratégia príprav na pristúpenie niektorých susedných krajín k dohovorom ES-EZVO o spoločnom tranzitnom režime a zjednodušení formalít pri obchodovaní s tovarom z roku 1987

EN

OZNÁMENIE KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

Stratégia príprav na pristúpenie niektorých susedných krajín k dohovorom ES-EZVO o spoločnom tranzitnom režime a zjednodušení formalít pri obchodovaní s tovarom z roku 1987

1. ROZŠÍRENIE DOHOVOROV – CIELE A VŠEOBECNÉ PODMIENKY

- 1.1. Dohovory o spoločnom tranzitnom režime a zjednodušení formalít pri obchodovaní s tovarom z roku 1987¹ majú v súčasnosti štyri zmluvné strany (Európsku úniu, Island, Nórsko, Švajčiarsko²), ktoré zastupujú 30 krajín. Od svojho počiatku sa osvedčili ako nástroj na uľahčenie obchodu, keďže stanovili spoločný postup pre pohyb tovaru pod colným dohľadom s cieľom predísť prekážkam na hraničných priechodoch, a harmonizovali formát colného vyhlásenia na vývoz, dovoz a tranzitný režim.
- 1.2. V reakcii na odporúčania vyšetrovacieho výboru Európskeho parlamentu pre otázky tranzitného režimu Spoločenstva z februára 1997 sa Komisia zaviazala, že nenavrhne žiadne nové rozšírenie dohovorov pred tým, než budú Spoločenstvo a spoločné tranzitné režimy reformované a v elektronickej podobe. Legislatívny prvok reformy tranzitného režimu bol vykonaný 1. júla 2001. Bol zavedený príslušný prevádzkový rámec a automatizácia tranzitu a boli prijaté ďalšie právne predpisy s cieľom zohľadniť elektronické vykonávanie štandardného tranzitného režimu³.
- 1.3. V roku 2001 navrhla Komisia stratégiu⁴ o pristúpení k dohodám pre niektoré, v tom čase kandidátske krajiny EÚ⁵. V stratégii boli vymenované podmienky, ktoré musí daná krajina splniť pred pristúpením. V oznámení sa pozornosť zamerala na kandidátske krajiny EÚ, keďže pristúpenie k dohovorom sa považuje za súčasť celkovej stratégie členstva v EÚ, a osobitná pozornosť sa venovala počiatočnej fáze zavádzania nového automatizovaného tranzitného systému (NCTS).

Po rozšírení EÚ v roku 2004 je Turecko jedinou krajinou, ktorá pokračuje v prípravách na pristúpenie k dohovorom v blízkej budúcnosti a na ktorú sa v súčasnosti vzťahuje oznámenie z roku 2001.
- 1.4. Vyhliadky na pristúpenie k dohovorom by mali byť potvrdené pre kandidátske krajiny EÚ, ktoré neboli zohľadnené v oznámení z roku 2001 (Chorvátsko a Bývalá juhoslovanská republika Macedónsko), ako aj pre potenciálne kandidátske krajiny.

¹ Uverejnené v Ú. v. ES L 226, 13.8.1987, s. 1; Ú. v. ES L 134, 22.5.1987, s. 2.

² Na účely týchto dohovorov sa Lichtenštajnsko považuje za súčasť švajčiarskeho colného územia.

³ Nariadenie Komisie (ES) č. 1192/2008, Ú. v. EÚ L 329, 6.12.2008, s.1, a rozhodnutie Spoločného výboru ES-EZVO o spoločnom tranzite č. 1/2008, Ú. v. EÚ L 274, 15.10.2008, s.1.

⁴ KOM(2001) 289 v konečnom znení.

⁵ Estónsko, Lotyšsko, Litva, Bulharsko, Rumunsko, Slovinsko a Turecko.

- 1.5. V súlade s vopred stanovenými podmienkami v oznámení z roku 2001 a vďaka realizácii plne funkčného automatizovaného tranzitného systému umožňujúceho lepšiu kontrolu operačného rizika je teraz možné zvážiť prístup ďalších susedných krajín k dohovorom, aby sa uľahčil obchod.

Rozšírenie dohovorov na ďalšie krajiny schopné ich implementovať je jednoznačne v záujme Únie a európskych obchodníkov a podporí zladenie s príslušnými *acquis* EÚ v tomto regióne. V záujme zachovania regionálneho charakteru dohovorov by sa v oznámení mali určiť krajiny, ktoré sa považujú za potenciálne zmluvné strany, a malo by sa stanoviť vykonanie preskúmania po piatich rokoch, v rámci ktorého sa posúdi, či sa ďalšie krajiny kvalifikovali ako potenciálne zmluvné strany.

- 1.6. Komisia bude naďalej pomáhať týmto krajinám pri príprave na pristúpenie k dohovorom za najlepších možných podmienok. V čase prijatia rozhodnutia o pripravenosti krajiny na vstup sa berie osobitný ohľad na najnovší vývoj v Únii týkajúci sa implementácie zmodernizovaného Colného kódexu Spoločenstva, na jeho možné dôsledky pre dohovory, ako aj na dôležité aspekty rokovaní o rozsiahlej a komplexnej dohode o voľnom obchode s danou krajinou.

2. ZHRNUTIE STRATÉGIE NA ROZŠÍRENIE DOHOVOROV

- 2.1. Rozšírenie dohovorov ES-EZVO o spoločnom tranzitnom režime a zjednodušení formalít pri obchodovaní s tovarom z roku 1987 na nových partnerov, ktorí sú schopní ich uplatňovať, je v záujme Únie a európskeho obchodu. Podporí sa tak uľahčenie obchodu a zníži preťaženosť hraníc.

Rozšírenie dohovorov je v súlade s oznámením o európskej susedskej politike⁶, v ktorom sa zdôrazňuje, že aproximácia právnych predpisov v oblasti ciel a budovania kapacít a modernizácie vrátane automatizácie prispieva k uľahčeniu obchodu.

- 2.2. V záujme zachovania regionálneho charakteru dohovorov by sa mali v oznámení definovať špecifické skupiny krajín, ktoré sa považujú za potenciálne zmluvné strany, a malo by sa stanoviť vykonanie preskúmania po piatich rokoch, v rámci ktorého sa posúdi, či sa ďalšie krajiny kvalifikovali ako potenciálne zmluvné strany.

Rovnako ako v roku 2001 by sa malo dbať na zavedenie riadeného procesu rozširovania dohovorov, aby sa čo najlepšie využili dostupné zdroje a skúsenosti získané v priebehu fungovania spoločného tranzitného režimu v širšej geografickej oblasti. S týmto cieľom sa navrhuje určiť ohraničenú skupinu krajín, z ktorých napojenia na spoločný tranzitný režim má Únia najväčší úžitok, za predpokladu, že splňajú všetky prístupové kritériá.

Táto skupina by mala pozostávať z kandidátskych a potenciálnych kandidátskych krajín EÚ, krajín, na ktoré sa vzťahuje iniciatíva východné partnerstvo (Arménsko, Azerbajdžan, Bielorusko⁷, Gruzínsko, Moldavsko a Ukrajina), ktorá výslovne

⁶ KOM(2004) 373 v konečnom znení.

⁷ Vytvorenie colnej únie medzi Bieloruskom, Kazachstanom a Ruskom môže vyžadovať súčasné pristúpenie týchto krajín k dohovorom.

predpokladá vypracovanie plánu vedúceho k pristúpeniu k dohovorom⁸, a z Ruska, kde cieľ uľahčenia obchodu tvorí neoddeliteľnú súčasť plánu pre spoločný hospodársky priestor, na ktorého vytvorení sa EÚ a Rusko dohodli⁹.

- 2.3. Ako bolo zdôraznené v oznámení z roku 2001¹⁰, krajina môže byť vyzvaná na pristúpenie k dohovorom len v prípade, ak je schopná realizovať celé *acquis* o spoločnom tranzite a zjednodušení formalít, ktoré je platné v čase výzvy na pristúpenie, na právnej a prevádzkovej úrovni a na úrovni automatizácie. Vnútroštátne právne predpisy sa musia preto zosúladiť podľa dohovorov a colné služby musia byť schopné plniť praktické a finančné požiadavky a mať automatizovaný tranzitný systém (NCTS).
- 2.4. Okrem toho Komisia v mene Únie a v spolupráci s ďalšími zmluvnými stranami dohovorov navrhne rad opatrení, ktoré majú zabezpečiť celkový súlad príprav so zavedením colných nástrojov týkajúcich sa právnych predpisov a s integrovaným uplatnením na administratívnej úrovni.
- 2.5. Tieto opatrenia zahŕňajú poskytnutie neformálneho štatútu pozorovateľa v spoločných výboroch a pracovných skupinách zaoberajúcich sa spoločným tranzitom a zjednodušením formalít v prípade, že tomu tak ešte nie je¹¹. To pomôže daným krajinám v ich prípravách na implementáciu *acquis* v oblasti spoločného tranzitu a zjednodušenia formalít a v budúcom vývoji dohovorov, najmä vo vzťahu k projektu elektronického colníctva Únie. Budú mať tiež nárok na iniciatívy súvisiace s tranzitom (školenia, výmeny úradníkov) organizované v rámci programu „Colníctvo 2013“. Ich situácia bude hodnotená s ohľadom na *acquis* dohovorov pre automatizáciu colnej správy, aby sa jednoduchšie identifikovalo, aký pokrok musia vykonať a ktoré požiadavky musia splniť.

3. ZÁVER

- 3.1 Komisia žiada Radu a Európsky parlament, aby schválili navrhovanú stratégiu o rozšírení dohovorov ES-EZVO o spoločnom tranzitnom režime a o zjednodušení formalít pri obchodovaní s tovarom na kandidátske a potenciálne kandidátske krajiny EÚ, krajiny, na ktoré sa vzťahuje iniciatíva východného partnerstva, na Rusko, a ak to colná únia medzi Bieloruskom, Ruskom a Kazachstanom vyžaduje, aj na Kazachstan.
- 3.2 Akémukoľvek rozhodnutiu spoločných výborov ES-EZVO vyzvať krajinu na pristúpenie k dohovorom by preto malo predchádzať hodnotenie stavu príprav tejto krajiny so zreteľom na implementáciu spoločného tranzitného režimu v rámci súčasných zmluvných strán, v jeho terajšej a automatizovanej podobe.

⁸ Sprievodný pracovný dokument útvarov Komisie k oznámeniu Komisie o východnom partnerstve [KOM (2008) 823]

⁹ Tlačová správa z 15. samitu EÚ-Rusko, 10. mája 2005, 8799/05 (Presse 110)

¹⁰ Pozri bod 1.2.

¹¹ V súčasnosti majú tento status tieto krajiny: Bielorusko, Chorvátsko, Gruzínsko, Bývalá juhoslovanská republika Macedónsko, Moldavsko, Rusko, Srbsko, Turecko a Ukrajina.